

Чи легко бути добрим

Оксана Кротюк

Хто хоч раз писав писанку, той знає, що то за радість. А хто ще не писав, а бодай у руках тримав, може про те здогадатися.

Лесик знає це давно. Перед Великоднем у їхній сім'ї писанки писали завжди. Всі писали: і бабця, й мама з татом, і Богданко з Марійкою. І Лесик — хоч він найменший — не відставав од них. Писанки його щораз кращали. Тож поглядаючи на чистеньке біле яйце, яке лежало перед ним на парті, Лесик вже уявляв, як він усіх у класі здивує. Проте його непокоїла одна думка. Бабця сказала йому, що написати до свята писанку — то ще не все. Великдень лиш тоді буде справжнім, як до нього приготуєшся душою, добрими ділами. До свята залишилося лиш кілька днів, а він ще як слід не приготувався. Та й де йому до Великодня набрати тих добрих справ? Він уже чемно казав "добридень" усім сусідам. І люб'язно відповідав, котра година. Бо мав тепер власного наручного годинника й розумівся на ньому. І для сусідського трирічного Павлика змайстрував паперового літачка. Але ж цього мало, так мало! Ну, та нічого, він ще щось придумає. А зараз от постарається і напише дуже гарну писанку.

Раптом Лесик глянув на Іринку. Вона сиділа поряд і, затамувавши подих, старанно виводила писачком по яечку.

— Гарно в тебе виходить, — сказав Лесик.

Іринка усміхнулася. Яюсь так сонячно, усім обличчям, ніби й не до Лесика, а сама до себе, до своєї першої писанки.

"Це я добре зробив", — подумав Лесик.

— Не забудь у ромбиках цяточки намалювати, — порадив він, — так гарніше буде.

— Угу, — кивнула Іринка.

"І це я добре зробив", — знов подумав Лесик.

— Іринко, ти рушника на стіл простели, щоб яечко не розбилось.

Іринка обережно поклала на стіл писачка й, не відводячи погляду від своєї писанки, підсунула рушник ближче.

"То виявляється, робити добро не так і важко", — зрадів Лесик. І, втішений цією думкою, хотів був уже взятись до своєї писанки. Як же славно він її розпише!

...І тут Іринка гучно, на всю кімнату, чхнула, і щось глухо цокнуло об підлогу.

На підлозі розпливлася густа жовта пляма. А в ній наче застрягли шматки розписаної воском яєчної шкаралупи. Лесик глянув на Іринку й побачив, що очі в неї повні сліз. Проте він не запропонував їй своє ще не почате яечко, яке лежало на тарілочці.

"Бути добрим не завжди легко", — цієї миті зрозумів він.